

Sökanden gör gällande att det ifrågasatta beslutet innebär ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten i artikel 253 EG eftersom det i beslutet inte anges varför åtgärden är uppenbart fördelaktig för miljön. Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen i det ifrågasatta beslutet underlät att beakta de argument som har framförts i det pågående förfarandet vid förstainstansrätten avseende det ursprungliga beslutet.

Sökanden gör också gällande att det ifrågasatta beslutet rör ett ursprungligt beslut som är ogiltigt till följd av att det innebar ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter.

Sökanden anser också att kommissionen baserade beslutet på otillräckliga faktiska antaganden när den fastställde att åtgärden var förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c eftersom den var uppenbart fördelaktig för miljön.

Sökanden gör avslutningsvis gällande att det ifrågasatta beslutet, utan godtagbart skäl, missgynnar sådant isoleringsmaterial som enligt kommissionen utgör traditionellt isoleringsmaterial, i synnerhet isoleringsmaterial av mineraler och isoleringsmaterial som har tillverkats av förnybara råvaror, men inte omfattas av kvalitetsmärket natureplus. Enligt sökanden strider beslutet mot proportionalitetsprincipen och diskrimineringsförbudet och därmed mot grundläggande gemenskapsrättsliga principer.

**Talan mot Europaparlamentet väckt den 1 juli 2005 av
Fernanda Ehrhardt-Avancini**

(mål T-256/05)

(2005/C 229/58)

(Rättegångsspråk: franska)

Fernanda Ehrhardt-Avancini, Luxemburg, har den 1 juli 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden, Laure Levi och Chiara Ronzi.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att avslå sökandens begäran att upphäva avdraget för 207 timmar och 30 minuter arbetstid från hennes semester och från hennes lön/pension,

- 2) tillerkänna sökanden dröjsmålsränta,
- 3) förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden var vid den tidpunkt som här är i fråga tjänsteman vid Europaparlamentet. Parlamentet sände henne en skrivelse, daterad den 21 juli 2004, där hon informerades att 207 timmar och 30 minuter skulle dras från hennes semesterdagar på grund av hennes sjukfrånvaro från den 28 maj till den 11 juli 2004. Parlamentet fattade sitt beslut efter att ha tagit del av slutsatserna av en oberoende läkares undersökning av sökanden inom ramen för ett medlingsförfarande, enligt artikel 59 i tjänsteföreskrifterna, vilken visade att sökanden kunde återinträda i tjänst. Parlamentet avlog också sökandens senare begäran att upphäva avdraget.

Sökanden har till stöd för sin talan gjort gällande att parlamentet åsidosatt artikel 59 i tjänsteföreskrifterna och parlamentets interna regler, genom att sökanden undersöktes av en läkare i ett medlingsförfarande utan att först ha undersökts av parlamentets förtroendeläkare. Sökanden hävdar också att parlamentet åsidosatt motiveringsskyldigheten, rätten till försvar och principen att den som har stiftat en lag själv måste följa den (*patere quam ipse legem fecisti*).

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 30 juni 2005 av Eric Voigt**

(mål T-258/05)

(2005/C 229/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Eric Voigt, Orange (Frankrike), har den 30 juni 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Bernard Autric.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ålägga kommissionen att godkänna sökandens begäran om erkännande av yrkessjukdom av den 11 juli 2002,
- 2) fastställa att kommissionen skall betala ränta från och med den 28 maj 2004,